

A^o. 1926.

N°. 61.

PUBLICATIE-BLAD.

PUBLICATIE van den 19den November 1926, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 21sten September 1926, houdende vaststelling der regelen, waarop ten aanzien van de uitlevering van vreemdelingen met betrekking tot Curaçao tractaten met vreemde mogendheden mogen worden gesloten.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 19 Augustus 1926, 10e Afdeling No. 48;

Den Raad van State gehoord (advies van 7 September 1926, No. 34);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 14 September 1926, 10e Afdeling, No. 65;

Gelet op artikel 5 van het Reglement op het beleid der

Regeering in de kolonie Curaçao, en op de Wet van 6 April 1875 (Staatsblad No. 66), tot regeling der algemeene voorwaarden op welke ten aanzien van de uitlevering van vreemdelingen verdragen met vreemde mogendheden kunnen worden gesloten, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 Juni 1925 (Staatsblad No. 243);

Overwegende, dat de regelen bij uitlevering van vreemdelingen met betrekking tot Curaçao in acht te nemen, behoorren te worden vastgesteld zooveel mogelijk in overeenstemming met de daaromtrent voor Nederland geldende wettelijke bepalingen.

Hebben goedgevonden en verstaan:

bij deze vast te stellen de navolgende bepalingen, welke zullen uitmaken het „Curaçaosch Uitleveringsbesluit 1926”:

Art. 1.

Ten aanzien van de uitlevering van vreemdelingen worden geene nieuwe verdragen gesloten of bestaande vernieuwd, dan met inachtneming van de bepalingen van dit besluit.

Art. 2.

Vreemdelingen worden niet uitgeleverd dan wegens de volgende misdrijven buiten Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao gepleegd:

1o. *a.* aanslag, ondernomen met het oogmerk om den Koning, de regeerende Koningin, den Regent of een ander hoofd van een bevrienden Staat van het leven of de vrijheid te berooven of tot regeeren ongeschikt te maken;

b. aanslag op het leven of de vrijheid van de niet regeerende Vorstin, van den Troonopvolger, van een lid van het Vorstelijk Huis;

2o. doodslag of moord, kinderdoodslag of kindermoord;

3o. bedreigingen strafbaar gesteld bij het tweede lid van artikel 298 van het Wetboek van Strafrecht;

4o. het opzettelijk veroorzaken van de afdrijving of den dood der vrucht van eene vrouw door haar zelve of door anderen;

5o. mishandeling, die zwaar lichamelijk letsel of den dood tengevolge heeft, mishandeling met voorbedachten rade of zware mishandeling;

6o. verkrachting;

7o. een der misdrijven tegen de zeden, strafbaar gesteld bij

de artikelen 249 tot en met 253, 255, 257, 258 en 260 van het Wetboek van Strafrecht;

80. dubbel huwelijk;

90. oplichting of wegvoering, verberging, wegmaking of onderschuiving van een kind;

100. oplichting of wegvoering van een minderjarige;

110. valsheid in muntspeciën en munt- en bankbiljetten strafbaar gesteld bij de artikelen 214 en 215 van het Wetboek van Strafrecht;

120. valsheid in zegels en merken, strafbaar gesteld bij artikel 222, zoomede in artikel 227*bis* in verband met artikel 222 van het Wetboek van Strafrecht;

130. valsheid in geschriften, strafbaar gesteld bij de artikelen 230 tot en met 232 van het Wetboek van Strafrecht;

140. meeneed;

150. omkoopning van ambtenaren, strafbaar gesteld bij de artikelen 184, 379 en 380 van het Wetboek van Strafrecht, knevelarij, verduistering door ambtenaren of daarmede gelijkgestelden;

160. brandstichting in de in artikelen 163 en 341 van het Wetboek van Strafrecht strafbaar gestelde gevallen;

170. opzettelijke en wederrechtelijke vernieling van een gebouw, strafbaar gesteld bij artikel 370 van het Wetboek van Strafrecht of van een gebouw of getimmerte in de in artikel 176 van gemeld Wetboek strafbaar gestelde gevallen;

180. openlijk geweld met vereenigde krachten tegen personen of goederen, omschreven in artikel 147 van het Wetboek van Strafrecht;

190. het in de bij artikel 174 van het Wetboek van Strafrecht bedoelde gevallen opzettelijk en wederrechtelijk doen zinken of stranden, vernielen, onbruikbaar maken of beschadigen van vaartuigen;

200. muijerij en verzet van passagiers tegen den schipper en van mindere schepelingen jegens hunne meerderen in rang;

210. het opzettelijk doen ontstaan van gevaar voor een spoor-trein;

220. diefstal;

230. oplichting;

240. misbruik van eene handteekening in blanco;

250. verduistering;

260. bedriegelijke bankbreuk.

Art. 3.

De uitlevering mag geschieden niet alleen wegens het begaan van het misdrijf, maar ook wegens poging daartoe of mede-

plichtigheid daaraan, voor zoover die poging of die medeplichtigheid ook in Curaçao strafbaar is.

Art. 4.

Geene uitlevering wordt toegestaan zoolang de vreemdeling wegens het gepleegde misdrijf in Nederland, in Nederlandsch-Indië, in Suriname of in Curaçao wordt vervolgd, of wanneer hij deswege aldaar heeft terecht gestaan en hetzij veroordeeld, hetzij van rechtsvervolging ontslagen of vrijgesproken is.

Art. 5.

Geene uitlevering wordt toegestaan wegens misdrijven, waarvan de vervolging of de opgelegde straf vóór de aanhouding in Curaçao, of zoo er nog geene aanhouding heeft plaats gehad, vóór de oproeping om door het Hof van Justitie te worden gehoord, naar de aldaar geldende wetgeving is verjaard.

Art. 6.

Indien de vreemdeling wegens een ander strafbaar feit dan dat waarvoor zijne uitlevering wordt aangevraagd, in Curaçao vervolgd wordt of straf ondergaat, mag de uitlevering niet worden toegestaan dan na afloop van de in Curaçao ingestelde vervolging en nadat hij de hem opgelegde straf zal hebben ondergaan of hem daarvan gratie zal zijn verleend.

Deze bepaling belet niet, dat de vreemdeling tijdelijk worde uitgeleverd, teneinde in den vreemden Staat of in de vreemde kolonie of bezitting terecht te staan, onder voorwaarde dat hij na afloop van het onderzoek worde teruggevoerd.

Art. 7.

Geene uitlevering wordt toegestaan dan onder voorwaarde, dat de uitgeleverde niet zal mogen worden vervolgd of gestraft voor eenig in het verdrag niet genoemd strafbaar feit vóór zijne uitlevering gepleegd, dan nadat hij na zijne uitlevering eene maand de vrijheid heeft gehad om het land weder te verlaten.

Art. 8.

De uitlevering wordt aangevraagd langs diplomatieken weg. De Gouverneur is evenwel ook bevoegd om te beschikken op de aanvragen tot uitlevering, welke van de zijde van Ameri-

kaansche Staten of van koloniale besturen in Amerika, rechtstreeks tot hem worden gericht.

De uitlevering wordt niet toegestaan dan na advies van het Hof van Justitie.

Het Hof beslist bij zijn advies welke der in beslag genomen goederen in geval van uitlevering aan den opgeëischten persoon zullen worden teruggegeven, welke als stukken van overtuiging zullen worden afgegeven.

Art. 9.

In afwachting van de aanvraag tot uitlevering kan de vreemdeling, wiens uitlevering kan worden aangevraagd, op last van den procureur-generaal en buiten het eiland Curaçao ook op last van den gezaghebber voorloopig worden aangehouden op aanvraag van de macht in den vreemden staat of in de vreemde kolonie of bezitting tot voorloopige aanhouding bevoegd en als zoodanig in het verdrag aangewezen.

De aangehoudene wordt zoo spoedig mogelijk naar Willemstad overgebracht, terwijl de op en bij hem zijnde goederen mogen in beslag genomen worden.

Art. 10.

De procureur-generaal is bevoegd om, na den aangehoudene te hebben gehoord, een bevel tot voorloopige aanhouding tegen hem uit te vaardigen, dat hem zoo spoedig mogelijk wordt betekend.

De procureur-generaal beveelt de onmiddellijke invrijheidstelling van den aangehoudene, ten ware hij uit anderen hoofde behoort in verzekerde bewaring te blijven, en de teruggave van de in beslag genomen goederen, ten ware er uit anderen hoofde redenen van terughouding bestaan, een en ander indien hem geene aanvraag tot uitlevering met de daarbij noodige bescheiden is medegedeeld binnen een termijn bij het verdrag te bepalen en van niet langer dan:

1o. twee maanden na de dagteekening van het bevel van aanhouding, indien de aanvraag tot aanhouding namens een Amerikaanschen staat of een koloniaal bestuur in Amerika is gedaan;

2o. drie maanden na die dagteekening indien zij namens een anderen staat of bestuur dan vermeld sub 1o. is gedaan. Geschiedt de aanvraag tot uitlevering binnen den gestelden termijn, dan wordt verder gehandeld overeenkomstig het bepaalde bij de artikelen 13 tot en met 18.

Art. 11.

Bij de aanvraag tot uitlevering door de vreemde Regeering of door het Bestuur der vreemde kolonie of bezitting moet in het oorspronkelijke of in gewaarmerkt afschrift worden overgelegd hetzij het vonnis van veroordeeling, hetzij het vonnis van in staat van beschuldiging stelling of van rechts-ingang met bevel van gevangenneming, hetzij eene daarmede gelijk te stellen akte, in den vreemden Staat of in de vreemde kolonie of bezitting gebruikelijk en als zoodanig in het verdrag aangewezen.

Art. 12.

Vreemdelingen, wier uitlevering wordt aangevraagd, mogen voor zoover dit niet reeds geschied is, worden aangehouden.

Het bevel van aanhouding moet hun zoo spoedig mogelijk worden beteevend.

De op en bij hen zijnde goederen mogen worden in beslag genomen.

Zoo spoedig mogelijk na de aanhouding wordt daarvan kennis gegeven aan den procureur-generaal.

Van elke krachtens dit besluit gedane aanhouding geeft de procureur-generaal onverwijld kennis aan den Gouverneur, die op zijne beurt onverwijld aan dezen mededeeling doet van iedere tot hem gerichte aanvraag tot uitlevering.

Art. 13.

De procureur-generaal requireert, zoodra de aanhouding tot zijne kennis is gekomen, en zoo deze geen plaats heeft gehad of reeds voor de aanvraag is geschied, zoo spoedig mogelijk na daartoe te zijn aangeschreven, dat de opgeëischte persoon door het Hof van Justitie worde gehoord, en dat dit zijn advies uitbrengt over het al of niet toestaan der gevraagde uitlevering.

Art. 14.

Het verhoor geschiedt in het openbaar, tenzij de opgeëischte persoon de behandeling der zaak met gesloten deuren verlange, of wel het Hof, om gewichtige redenen, bij het proces-verbaal der zitting te vermelden, bevele, dat het geheel of gedeeltelijk met gesloten deuren zal plaats hebben.

Het verhoor heeft plaats in de tegenwoordigheid van het openbaar ministerie.

De opgeëischte persoon is bevoegd zich door een raadsman te doen bijstaan.

Als raadsman mag gekozen worden ieder die bevoegd is voor den strafrechter tot verdediging van beklaagden op te treden.

Art. 15.

Binnen veertien dagen na het verhoor zendt het Hof zijn advies en zijne beslissing, in artikel 8 bedoeld, met de tot de zaak behorende stukken aan den Gouverneur.

Art. 16.

De voorloopige aangehoudene of opgeëischte persoon die beweren mocht dat hij Nederlander is in den zin van dit besluit en dat dit op dien grond niet op hem van toepassing is, is bevoegd om deze bewering, mits niet later dan op den veertienden dag na zijn verhoor, bij verzoekschrift aan de beslissing van het Hof van Justitie te onderwerpen.

Hij wordt zoo spoedig mogelijk na zijne aanhouding door den procureur-generaal bekend gemaakt met— en bij zijn verhoor voor het Hof herinnerd aan die bevoegdheid, onder mededeeling, dat hij zich daaromtrent met een raadsman mag verstaan.

De griffier van het Hof van Justitie geeft onmiddellijk kennis aan den Gouverneur, dat het verzoekschrift is ingediend.

Art. 17.

Het Hof van Justitie doet uitspraak na den procureur-generaal te hebben gehoord.

Beslist het Hof, dat de verzoeker Nederlander is in den zin van deze verordening, dan beveelt het, indien hij aangehouden is, zijne onmiddellijke invrijheidstelling, ten ware hij uit anderen hoofde behoort in hechtenis te blijven.

De procureur-generaal geeft van de gedane uitspraak onmiddellijk kennis aan den Gouverneur.

Is daarbij beslist, dat de verzoeker Nederlander is in den zin van dit besluit, dan worden de in beslag genomen goederen teruggegeven, ten ware er uit anderen hoofde redenen van terughouding bestaan, en vervalt de procedure bij het Hof van Justitie, indien die reeds was aangevangen en nog niet geëindigd is.

Art. 18.

Is vóór of op den dag in artikel 16 bepaald, de beslissing be-

doeld bij dat artikel niet ingeroepen, of is door het Hof beslist, dat de opgeëischte persoon geen Nederlander is in den zin van dit besluit, dan gelast of weigert de Gouverneur, na kennis te hebben genomen van het advies bedoeld in artikel 15, de uitlevering.

Ingeval van weigering wordt de opgeëischte, indien hij aangehouden is, onmiddellijk ontslagen, ten ware hij uit anderen hoofde behoort in hechtenis te blijven, en worden hem de in beslag genomen goederen teruggegeven, ten ware er uit anderen hoofde redenen van terughouding bestaan.

Art. 19.

Is de opgeëischte persoon niet aangehouden en, na behoorlijk te zijn opgeroepen om door het Hof van Justitie te worden gehoord, niet verschenen, dan gaan de termijnen, in de artikelen 15 en 16 genoemd, in met den dag, waarop het verhoor door het Hof is bepaald.

Art. 20.

De Gouverneur is bevoegd te vergunnen dat een vreemdeling, wiens uitlevering door een vreemde mogendheid of door een vreemde kolonie of bezitting aan eene andere vreemde mogendheid of eene andere vreemde kolonie of bezitting is toegestaan, over het grondgebied van Curaçao onder medegeleide van Curaçaosche ambtenaren of beambten wordt vervoerd, mits met de mogendheid of het koloniaal bestuur, waaraan de uitlevering geschiedt, een uitleveringsverdrag zij gesloten en het misdrijf waarvoor uitlevering toegestaan is, in dat verdrag vermeld zij.

Art. 21.

Vreemdelingen die in Curaçao in voorloopige hechtenis zijn of straf ondergaan mogen ter confrontatie of tot het afleggen van verklaringen in strafgedingen, die in een vreemden staat of in eene vreemde kolonie of bezitting aanhangig zijn, op last van den Gouverneur tijdelijk worden overgezonden.

Indien die vreemdelingen in Curaçao straf ondergaan, zal hun straftijd geacht worden niet te zijn afgebroken door die tijdelijke verzending.

Art. 22.

Als Nederlander beschouwt dit besluit hen, die het zijn volgens de Nederlandsche wet op het Nederlanderschap en het in-

gezetenschap alsmede hen, die in Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao uit aldaar gevestigde ouders zijn geboren.

Allen, die niet begrepen zijn in het eerste lid van dit artikel, beschouwt dit besluit als vreemdelingen.

Art. 23.

Alle akten en stukken ten gevolge van dit besluit op te maken, zijn vrij van zegel en worden kosteloos afgegeven.

Alle ingevolge dit besluit te verrichten beteekeningen mogen geschieden door een dienaar der openbare macht.

Art. 24.

Dit besluit is niet van toepassing op het aanhouden, het aan boord terug brengen of het ter beschikking van de consulaire ambtenaren stellen van gedeserteerde matrozen.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan een afschrift wordt gezonden aan Onze Ministers van Buitenlandsche Zaken en van Justitie, alsmede aan den Raad van State.

's Gravenhage, den 21n. September 1926.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

KONINGSBERGER.

Heeft de opneming daarvan in het *Publicatieblad* bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 19den November 1926.

BRANTJES.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

J. G. STATIUS MULLER.

Uitgegeven den 6n. December 1926.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,

J. G. STATIUS MULLER.

